

INSTALACJE SANITARNE

0. SPIS TREŚCI

1	PODSTAWA OPRACOWANIA	5
1.1	DANE OGÓLNE	5
1.2	MATERIAŁY WYJŚCIOWE	5
1.3	PRZEDMIOT I ZAKRES OPRACOWANIA	5
2	OPIS PROJEKTOWANYCH ROZWIĄZAŃ	5
2.1	WENTYLACJA	5
2.1.1	<i>Wentylacja pomieszczeń socjalnych.....</i>	<i>5</i>
2.1.2	<i>Wentylacja Sali gimnastycznej</i>	<i>6</i>
2.1.3	<i>Wentylacja toalet.....</i>	<i>6</i>
2.1.4	<i>Materiały i izolacja termiczna kanałów</i>	<i>7</i>
2.1.5	<i>Otwory rewizyjne, możliwości czyszczenia kanałów</i>	<i>7</i>
2.2	OGRZEWANIE	7
2.2.1	<i>Ogrzewanie grzejnikowe.....</i>	<i>8</i>
2.2.2	<i>Izolacja termiczna.....</i>	<i>8</i>
2.2.3	<i>Próby i rozruch instalacji.....</i>	<i>8</i>
2.3	CHARAKTERYSTYKA KOTŁOWNI.....	8
2.3.1	<i>Zbiornik oleju</i>	<i>8</i>
2.3.2	<i>Odprowadzenie spalin</i>	<i>9</i>
2.3.3	<i>Wentylacja kotłowni.....</i>	<i>9</i>
2.3.4	<i>Materiał, wykonanie instalacji kotłowych.....</i>	<i>9</i>
2.3.5	<i>Próba szczelności.....</i>	<i>10</i>
2.4	INSTALACJA WODY ZIMNEJ, CIEPŁEJ I CYRKULACYJNEJ	10
2.5	INSTALACJA P.POŻ. HYDRANTOWA WEWNĘTRZNA	10
2.6	KANALIZACJA SANITARNA	11
2.6.1	<i>Studnie kanalizacyjne.....</i>	<i>11</i>
2.6.2	<i>Roboty ziemne</i>	<i>11</i>
2.7	OCZYSZCZALNIA ŚCIEKÓW	11
	Bilans ścieków	11
	Bilans ilościowy	12
	<i>Opis układu technologicznego projektowanej oczyszczalni ścieków</i>	<i>12</i>
	<i>Doprowadzenie i odprowadzenie ścieków</i>	<i>13</i>
	<i>Charakterystyka zaprojektowanej oczyszczalni</i>	<i>13</i>
2.8	KANALIZACJA DESZCZOWA	14
2.8.1	<i>Studnie kanalizacyjne.....</i>	<i>14</i>
2.8.2	<i>Roboty ziemne</i>	<i>15</i>
3	MATERIAŁ, WYKONANIE INSTALACJI.....	15
3.1	INSTALACJE KANAŁOWE.....	15
3.2	INSTALACJE RUROWE CENTRALNEGO OGRZEWANIA	15
3.3	INSTALACJE RUROWE WODY P.POŻ.	15

4	WYTYCZNE BRANŻOWE	15
4.1	BUDOWLANO-KONSTRUKCYJNE.....	15
4.2	ELEKTRYCZNE	16
5	UWAGI KOŃCOWE	16

SPIS RYSUNKÓW

Rys. IS01	Zagospodarowanie terenu	1:500
Rys. IS02	Rzut parteru – Instalacja kanalizacyjna	1:100
Rys. IS03	Rzut parteru – Instalacja wodociągowa	1:100
Rys. IS04	Rzut parteru – Instalacja c.o. i c.t.	1:100
Rys. IS05	Rzut parteru – Instalacja wentylacyjna	1:100
Rys. IS06	Rzut dachu – Instalacje sanitarne	1:100
Rys. IS07	Schemat kotłowni	----

O P I S T E C H N I C Z N Y

do projektu budowlanego instalacji C.O., wod-kan, wentylacji mechanicznej, i instalacji p.poż. dla rozbudowy budynku szkoły podstawowej o salę gimnastyczną wraz z adaptacją istniejących pomieszczeń na dwie sale dydaktyczne oraz budowa niezbędnej infrastruktury towarzyszącej w miejscowości Poryte-Jabłoń.

1 Podstawa opracowania

1.1 Dane ogólne

Podstawą formalną realizacji przedmiotowego opracowania stanowi umowa zawarta z wiodącym biurem projektowym a autorem opracowania.

Opracowanie sporządzono w oparciu o następujące akty prawne:

- Ustawę Prawo Budowlane z dnia 07.07.1994 z późniejszymi zmianami, oraz przepisy wykonawcze:
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12.04.2002 (Dz. U. Nr 75 poz. 690) w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie,
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21.04.2006 (Dz. U. Nr 80 poz. 563) w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów,

1.2 Materiały wyjściowe

Przy opracowaniu niniejszej dokumentacji wykorzystano następujące materiały:

- podkłady architektoniczno-budowlane opracowane przez biuro architektoniczne,
- uzgodnienia branżowe,
- katalogi urządzeń,

1.3 Przedmiot i zakres opracowania

Niniejsze opracowanie zawiera rozwiązanie: instalacji wentylacji, instalacji C.O., wod-kan, i instalacji p.poż., dla rozbudowy budynku szkoły podstawowej o salę gimnastyczną wraz z adaptacją istniejących pomieszczeń na dwie sale dydaktyczne oraz budowa niezbędnej infrastruktury towarzyszącej w miejscowości Poryte-Jabłoń.

2 Opis projektowanych rozwiązań

2.1 Wentylacja

W celu zapewnienia odpowiednich parametrów komfortu projektuje się w budynku wentylację mechaniczną nawiewno-wywiewną za pomocą centrali NW-1 obsługującej pomieszczenia socjalne oraz NW-2 obsługującej salę gimnastyczną. Centrale zlokalizowane na dachu budynku.

2.1.1 Wentylacja pomieszczeń socjalnych

Dla zapewnienia wymaganych parametrów higienicznych i termicznych w budynku projektuje się układ instalacji powietrza świeżego składający się z linii nawiewnej oraz wywiewnej. Przewiduje się montaż centrali nawiewno-wywiewnej NW-1 w wykonaniu zewnętrznym. Dokładna lokalizacja w części rysunkowej opracowania.

Centrala wyposażona będzie w:

blok filtra ;

blok wentylatora nawiewnego o parametrach punktu pracy $V = 945 \text{ m}^3/\text{h}$, ciś. dyspoz. 250Pa

blok wentylatora wywiewnego o parametrach punktu pracy $V = 570 \text{ m}^3/\text{h}$, ciś. dyspoz. 250Pa

blok nagrzewnicy wodnej z 35% glikolu o wydajności cieplnej $Q_N = 3,4 \text{ kW}$,

rekuperator przeciwprądowy

moduł pompowy

W pomieszczeniach obsługiwanej przez omawianą linię wentylacji mechanicznej projektuje się układ wymiany powietrza w systemie góra-góra. Nawiew powietrza do pomieszczeń odbywa się bezpośrednio za pomocą anemostatów umieszczonych w suficie podwieszanym. Powietrze wywiewane będzie również za pomocą anemostatów. Regulacja ilości powietrza za pomocą przepustnic na kanałach. Dystrybucja powietrza za pomocą kanałów wentylacyjnych stalowych. Sterowanie układem nawiewno – wywiewnym poprzez szafę sterującą. Lokalizacja panelu sterującego po uzgodnieniu z Inwestorem. Całość instalacji po montażu należy wyregulować na odpowiednie wielkości przepływu. Za centralą na kanał nawiewnym i wywiewnym zamontować należy tłumiki kanałowe. Czerpanie świeżego powietrza odbywa się za pomocą czerpni dachowej o wymiarach 400x300mm. Wywiew powietrza z centrali odbywa się za pomocą wyrzutni dachowej o wymiarach 250x200mm zlokalizowanej na dachu budynku. Kratkę czerpną i wyrzutową zabezpieczyć przed działaniem czynników atmosferycznych.

2.1.2 Wentylacja Sali gimnastycznej

Dla zapewnienia wymaganych parametrów higienicznych i termicznych w pomieszczeniu Sali gimnastycznej projektuje się układ instalacji powietrza świeżego składający się z linii nawiewnej oraz wywiewnej. Przewiduje się montaż centrali nawiewno-wywiewnej NW-2 w wykonaniu zewnętrznym. Dokładna lokalizacja w części rysunkowej opracowania.

Centrala wyposażona będzie w:

blok filtra ;

blok wentylatora nawiewnego o parametrach punktu pracy $V = 4000 \text{ m}^3/\text{h}$, ciś. dyspoz. 300Pa

blok wentylatora wywiewnego o parametrach punktu pracy $V = 4000 \text{ m}^3/\text{h}$, ciś. dyspoz. 300Pa

blok nagrzewnicy wodnej z 35% glikolu o wydajności cieplnej $Q_N = 9,5 \text{ kW}$,

regenerator obrotowy

moduł pompowy

W pomieszczeniach obsługiwanej przez omawianą linię wentylacji mechanicznej projektuje się układ wymiany powietrza w systemie góra-góra. Nawiew powietrza do pomieszczeń odbywa się bezpośrednio za pomocą nawiewników wirowych umieszczonych w suficie podwieszanym. Powietrze wywiewane będzie również za pomocą wywiewników wirowych. Regulacja ilości powietrza za pomocą przepustnic na kanałach. Dystrybucja powietrza za pomocą kanałów wentylacyjnych stalowych. Sterowanie układem nawiewno – wywiewnym poprzez szafę sterującą. Lokalizacja panelu sterującego po uzgodnieniu z Inwestorem. Całość instalacji po montażu należy wyregulować na odpowiednie wielkości przepływu. Za centralą na kanał nawiewnym i wywiewnym zamontować należy tłumiki kanałowe. Czerpanie świeżego powietrza odbywa się za pomocą czerpni dachowej o wymiarach 1100x450mm. Wywiew powietrza z centrali odbywa się za pomocą wyrzutni dachowej o wymiarach 600x500mm zlokalizowanej na dachu budynku. Kratkę czerpną i wyrzutową zabezpieczyć przed działaniem czynników atmosferycznych.

Dobre centrale powinny posiadać certyfikat Eurovent – potwierdzenie wiarygodności doborów.

W kwestii jak najniższych kosztów eksploatacji dodatkowo obudowa central powinna, co najmniej posiadać następujące cechy:

- przenikanie ciepła przez obudowę klasy: T2 wg PN-EN 1886: 2007;
- wpływ mostków ciepła klasy TB2 wg PN-EN 1886: 2007;
- wytrzymałość mechaniczna obudowy klasy D1 wg PN-EN 1886:
- szczelność obudowy klasy L1 wg PN-EN 1886: 2007

Zaleca się aby odporność obudowy na korozję to, co najmniej blacha Alucynk AZ150, panel obudowy: izolacja poliuretan-eliminacja absorpcji wilgoci.

2.1.3 Wentylacja toalet

Dla zapewnienia wymaganych parametrów higienicznych i termicznych w części toalet projektuje się nawiew do pomieszczeń za pomocą kratki transferowych w drzwiach o przekroju $0,022 \text{ m}^2$ natomiast wywiew za pomocą wentylatorów kanałowych (linia W-1 i W-2) załączanych wraz z oświetleniem lub po przez odrębny sterownik. Moce elektryczne zostały pokazane w części rysunkowej opracowania.

W okresach przerw w użytkowaniu pomieszczenia (np. w nocy, weekend) należy zapewnić co najmniej 0,5 wymiany powietrza na godzinę. W celu zapewnienia odpowiednich parametrów pracy należy zastosować regulator dwupołożeniowy zamontowany przy wentylatorze, na tym sterowniku ustawia się 2 wartości

wydajności wentylatora: 1 - wymiana zgodnie z zapisem w projekcie, 2 - wymiana 0,5 kubatury. Drugi bieg załącza się za pomocą zegara programowalnego podłączonego do sterownika wentylatora.

2.1.4 Materiały i izolacja termiczna kanałów

Wszystkie kanały wentylacyjne wykonać z ocynkowanej blachy stalowej.

Kanały wentylacyjne wykonać i zmontować w klasie szczelności B (PN-B-76001:1996, PN-B- 76002:1996, PN-B-03434:1999) z blach stalowych ocynkowanych (przewody o przekroju okrągłym wykonane z blachy ocynkowanej zwiniętej spiralnie). Grubości blach na kanały przyjmować tak, aby przewody poddane działaniu różnicy założonych ciśnień roboczych nie wykazywały słyszalnych odkształceń płaszcza ani widocznych ugięć przewodów między podporami.

Minimalne grubości kanałów:

Kanały okrągłe –

Ø100 ÷ Ø125 – 0,50 mm

Ø160 ÷ Ø250 – 0,60 mm

Ø280 ÷ Ø710 – 0,75 mm

powyżej Ø710 __ mm

Kanały prostokątne (decyduje długość dłuższego boku) –

do 750 mm – 0,75 mm

powyżej 750 do 1400 mm – 0,9 mm

powyżej 1400 mm – 1,1 mm

Dodatkowe wzmocnienia mają być zapewnione poprzez przetłoczenia na ściankach i profile wzmacniające wspawane z boku. Elementy przejściowe mają mieć kąt maksymalnie 300 w celu uniknięcia turbulencji. Zmiany kierunku i odgałęzienia wyposażać w łopatki kierownicze, a ich promień wewnętrzny ma wynosić co najmniej 100 [mm]. Przewody i kształtki muszą mieć powierzchnię gładką, bez wgnieceń i uszkodzeń powłoki ochronnej. Technologiczne ubytki powłoki ochronnej zabezpieczyć środkami antykorozyjnymi.

W celu umożliwienia czyszczenia kanałów, na wszystkich kanałach, do których nie ma dostępu poprzez demontaż nawiewników i wywiewników, zabudować klapy rewizyjne co maksimum 15m oraz w miejscach zmiany kierunku (kolana i łuki wyposażone łopatki kierownicze) i dużych zmian wysokości kanałów.

Kanały wewnątrz budynku zaizolować termicznie wełną mineralną o gr. 4cm.

Kanały wentylacyjne sztywne o przekroju okrągłym należy wykonać z blachy stalowej ocynkowanej z połączeniami z profili zimnogiętych. Kanały prowadzone na zewnątrz budynku zaizolować matami z wełny mineralnej gr. 8cm i obudować z blachy ocynkowanej.

2.1.5 Otwory rewizyjne, możliwości czyszczenia kanałów

Czyszczenie instalacji powinno być zapewnione przez zastosowanie otworów rewizyjnych w przewodach instalacji lub demontaż elementu składowego instalacji.

Otwory rewizyjne powinny umożliwiać oczyszczenie wewnętrznych powierzchni przewodów, a także urządzeń i elementów instalacji, jeśli konstrukcja tych urządzeń i elementów nie umożliwia ich oczyszczenia w inny sposób. Wykonanie otworów rewizyjnych nie powinno obniżać wytrzymałości i szczelności przewodów, jak również własności cieplnych, akustycznych i przeciwpożarowych. Elementy usztywniające i inne elementy wyposażenia przewodów powinny być tak zamontowane, aby nie utrudniały czyszczenia przewodów. Elementy usztywniające wewnątrz przewodów o przekroju prostokątnym powinny mieć opływowe kształty, najlepiej o przekroju kołowym. Niedopuszczalne jest stosowanie taśm perforowanych lub innych elementów trudnych do czyszczenia. Nie należy stosować wewnątrz przewodów ostro zakończonych śrub lub innych elementów, które mogą powodować zagrożenie dla zdrowia lub uszkodzenie urządzeń czyszczących. Nie dopuszcza się ostrych krawędzi w otworach rewizyjnych, pokrywach otworów i drzwiach rewizyjnych. Pokrywy otworów rewizyjnych i drzwi rewizyjne urządzeń powinny się łatwo otwierać. W przewodach o przekroju kołowym o średnicy nominalnej mniejszej niż 200mm należy stosować zdejmowane zaślepki lub trójniki z zaślepkami do czyszczenia. W przypadku przewodów o większych średnicach należy stosować trójniki o minimalnej średnicy 200mm, lub otwory rewizyjne. W przypadku wykonywania otworów rewizyjnych na końcu przewodu, ich wymiary powinny być równe wymiarom przekroju poprzecznego przewodu. Należy zapewnić dostęp do otworów rewizyjnych w przewodach zamontowanych nad stropem podwieszonym.

2.2 Ogrzewanie

Źródłem ciepła będzie projektowana kotłownia olejowa o mocy $Q=63\text{kW}$. Parametry czynnika grzewczego dla instalacji grzejnikowej i ciepła technologicznego przyjęto $70/50^{\circ}\text{C}$.

2.2.1 Ogrzewanie grzejnikowe

Dla zapewnienia wymaganych temperatur powietrza w pomieszczeniach, zaprojektowano ogrzewanie grzejnikowe wodne. Przewody c.o. należy prowadzić w warstwie posadzki w styropianie. Podłączenia do grzejników prowadzić w bruzdach ściennych, podejścia do grzejników wykonać od dołu. Grzejniki przyjęto stalowe, płytowe typu KV z wbudowanym zespołem zaworowym, natomiast w pomieszczeniu toalet przyjęto grzejniki zaworowe ocynkowane z wbudowanym zespołem zaworowym. Każdy grzejnik płytowy posiada możliwość odcięcia go od instalacji poprzez zespoły przyłączeniowe. Regulacja hydrauliczna obiegów przy pomocy wbudowanych grzejnikowych zaworów termostatycznych z obliczoną wstępną nastawą. Regulacja temperatury pomieszczeń za pomocą głowic termostatycznych montowanych na grzejnikach. Odpowietrzenie instalacji przy pomocy odpowietrzników automatycznych montowanych w grzejnikach.

2.2.2 Izolacja termiczna

Instalację grzejnikową podposadzkową należy izolować otuliną termoizolacyjną. Grubość izolacji:

- dla średnicy wewnętrznej do 22 mm – grubość 20 mm
- dla średnicy wewnętrznej od 22 do 35 mm – grubość 30 mm
- dla średnicy wewnętrznej od 35 do 100 mm – grubość izolacji równa średnicy wewnętrznej rury

Przewody prowadzone w posadzce zaizolować izolacją cieplną do szlicht gr. 6 mm.

Przewody zasilające centralę wentylacyjną na dachu dodatkowo zabezpieczyć płaszczem z blachy ocynkowanej.

2.2.3 Próby i rozruch instalacji.

Wykonawca musi przeprowadzić kontrolę wszystkich materiałów przeznaczonych dla urządzeń dostarczonych na plac budowy.

Wykonawca wyznaczy wykwalifikowany personel odpowiedzialny za wykonanie kontroli materiałów po dostawie na plac budowy i w czasie konstrukcji.

Kontrola Wykonawcy ma we wszystkich przypadkach obejmować wykonanie lub spowodowanie wykonania wszystkich potrzebnych pomiarów i zapisów dla ustalenia odpowiedzialności i przydatności materiałów, oraz do upewnienia się, że wykonywana fabrykacja jest całkowicie zgodna z wymaganiami odpowiednich przepisów, praw i warunków technicznych.

Wykonawca dostarczy kopie wszystkich dokumentów dotyczących materiałów poddanych przez Wykonawcę kontroli, świadectwa kontroli i raporty kontroli rutynowych.

W każdym przypadku powinny być one przesłane do Inspektora (cztery kopie w ciągu sześciu dni) po wykonaniu kontroli przez Wykonawcę.

Wykonawca przeprowadza próby hydrostatyczne. Ponadto, jeśli wystąpi jakakolwiek wątpliwość, co do jakości i rodzaju materiału wykonawca przeprowadzi wszystkie dodatkowe próby, badania, które mogą ustalić przydatność i właściwości tego materiału.

2.3 Charakterystyka kotłowni

Źródłem ciepła dla projektowanego budynku jest kocioł olejowy o mocy $Q=63\text{kW}$. Sterowanie obiegiem grzewczym za pomocą sterownika pogodowego.

Parametry czynnika grzewczego dla instalacji grzejnikowej i ciepła technologicznego przyjęto $70/50^{\circ}\text{C}$. W pomieszczeniu kotłowni projektuje się rozdzielacz zasilania i powrotu Dn65 na 4 obiegi:

- obieg1 – obieg c.o.
- obieg2 – obieg ładowania zasobnika c.w.u
- obieg3 – obieg c.t. na nagrzewnice wodne w centralach wentylacyjnych
- obieg4 – obieg c.t. na aparaty grzewcze w Sali gimnastycznej

Ciepła woda przygotowywana będzie w zasobniku c.w.u. o pojemności 160l. Na przewodzie zimnej wody użytkowej zasilającej zasobnik, należy zamontować zawór bezpieczeństwa np. firmy HANS SASSERATH oraz naczynie przeponowe np. Refix DD12. Przed tymi urządzeniami należy zamontować zawór odcinający oraz zwrotny. Na przewodzie cyrkulacyjnym zostanie zamontowana pompa cyrkulacyjna np. firmy WILO.

2.3.1 Zbiornik oleju

W pomieszczeniu kotłowni zaprojektowano zbiornik na olej opałowy o poj. 1000l. Z uwagi na zastosowany zbiornik dwupłaszczowy nie ma konieczności wykonywania misy olejowej dla awaryjnego przyjęcia oleju.

Zaprojektowano zbiornik z polietylenu np. firmy „Schutz” o pojemności 1000 dm³.

Zbiornik należy wyposażać w czujnik maksymalnego napełnienia z wtyczką sygnalizacyjną podłączoną do szafki naściennej wraz z przewodem napełniającym. Instalację zasilającą należy wyposażać w filtr oleju z odpowietrznikiem. Urządzenie służy do filtrowania oleju i automatycznego odpowietrzania instalacji olejowej. Na przewodzie zasilającym zaleca się zamontowanie automatycznego membranowego zaworu odcinającego ze stałą wysokością zabezpieczenia. Zawór ten zapobiega niekontrolowanemu opróżnieniu się zbiornika w przypadku rozszczelnienia elementów instalacji włączonych za zaworem. Po zamontowaniu zaworu instalację olejową można poddać próbie ciśnieniowej do 6 barów.

Zbiornik powinien posiadać układ oddechowy składający się z rurociągu łączącego przestrzeń zbiornika z atmosferą, wyprowadzony przez ścianę zewnętrzną ponad dach i zakończony zaworem oddechowym. Przewód do napełniania jest wyprowadzony przez ścianę zewnętrzną i zakończony zamykaną złączką do węży paliwowych w zamykanej szafce. Przewody zasilające palnik olejowy wykonać z rur miedzianych. Rurociągi olejowe, wlew oleju i obejmy zbiorników należy skutecznie uziemić.

2.3.2 Odprowadzenie spalin

Spaliny z kotła należy wyprowadzić atestowanym przewodem o średnicy Ø100 mm przez dach np. firmy JEREMIAS. Przewód zakończyć odpowiednią kształtką wylotową. Przewód na dachu powinien być na wysokości minimum 0,5 m nad poziomem ściany attykowej. Przewód spalinowy – czopuch powinien być poprowadzony (ze spadkiem min. 5% w kierunku kotła).

2.3.3 Wentylacja kotłowni

Przyjęto nawiew do pomieszczenia za pomocą kanału nawiewnego typu „Z” o wymiarach 20x15cm. Spód kanału w kotłowni 30cm nad posadzką, spód kratki czerpnej min 2,0 m nad poziomem terenu. Wywiew z pomieszczenia za pomocą kratki wywiewnej zlokalizowanej pod stropem. Wyprowadzenie kanału wywiewnego fi160mm wyprowadzonego ponad dach i zakończonego wywietrzakiem dachowym. Wylot kanału wywiewnego zabezpieczyć kratką. Otwory nawiewne i wywiewne nie mogą posiadać urządzeń regulujących (ograniczających) przepływ.

2.3.4 Materiał, wykonanie instalacji kotłowych

Rurociągi

Rurociągi wody grzewczej do rozdzielaczy wykonać z rur stalowych czarnych ze szwem, walcowanych na gorąco, o sprawdzonej wytrzymałości wg PN 80/H-74219. Rurociągi te łączyć przez spawanie gazowe i prowadzić ze spadkiem 3‰ w kierunku odwodnień. Rurociągi podpierać na wspornikach przy ścianie lub suficie albo mocować na specjalnej konstrukcji ze stali profilowanej, umocowanej na betonowej posadzce. Odległości między podporami powinny wynosić: 1,5 m – dla średnic 15 ÷ 20 mm, 2,0 m – dla średnic 25 ÷ 32 mm oraz 2,5 m dla średnic 40÷65 mm. Najwyższe punkty instalacji kotłowni należy odpowietrzyć, a najniższe odwodnić.

Montaż urządzeń i armatury

Wszystkie urządzenia należy montować zgodnie ze schematem technologicznym kotłowni oraz instrukcjami dostarczonymi przez producentów urządzeń. Jako armaturę odcinającą zastosowano zawory odcinające kulowe firmy Efar.

Izolacja termiczna i antykorozyjna.

Po próbie szczelności przystąpić do wykonania zabezpieczenia antykorozyjnego. Oczyszczyć rury stalowe do II° czystości wg PN -70/H-97051 i pomalować farbą poliwinylową do gruntowania, termoodporną, srebrzystą, a następnie dwa razy emalią poliwinylową, termoodporną - zgodnie z Instrukcją Zabezpieczeń Antykorozyjnych ITB-191. Po wykonaniu zabezpieczeń antykorozyjnych instalacje w kotłowni zabezpieczyć termicznie za pomocą otulin termoizolacyjnych typu "Steinonorm 300" o grubościach zgodnych z obowiązującymi przepisami.

Dla odróżnienia poszczególnych rurociągów wykonać opaski identyfikacyjne o wymiarach i w odstępach wg PN-70/01270/07 w kolorach:

zasilanie – czerwony,
powrót – niebieski.

Kierunki przepływu wody oznaczyć czarnymi strzałkami o długości 50÷300 mm, zależnie od średnicy rurociągu. Dźwignie zaworów pomalować farbą w kolorach rurociągów.

2.3.5 Próba szczelności

Po wykonaniu montażu należy instalację w kotłowni przepłukać a następnie poddać próbie wodnej szczelności o ciśnieniu 1,5 razy większym od ciśnienia roboczego lecz nie więcej niż 0,4 MPa. Ciśnienie próbne należy utrzymać przez co najmniej 0,5 godziny. Próbę ciśnieniową należy wykonać "na zimno". Sprawdzić wszystkie spawy i połączenia. Następnie należy przeprowadzić próbę ciśnieniową "na gorąco" podczas uruchomienia kotłowni.

UWAGA! Naczynie ciśnieniowe i zawór bezpieczeństwa należy zdemontować na czas wykonania prób szczelności.

Po wykonaniu próby szczelności należy instalację kotłowni poddać dwukrotnemu płukaniu. Po każdym płukaniu wyczyścić filtry siatkowe oraz odmulacz.

2.4 Instalacja wody zimnej, ciepłej i cyrkulacyjnej

Projektowany budynek zasilany będzie w zimną wodę z projektowanego przyłącza wodociągowego wg. odrębnego opracowania. Ciepła woda i cyrkulacja przygotowywana będzie w projektowanym zasobniku c.w.u. o poj. 160l.

Rurarz tworzywowy wraz z osprzętem powinien stanowić jeden system dostarczany przez jednego producenta. Przewody zimnej wody, ciepłej i cyrkulacji prowadzić w warstwie izolacji termicznej podłogi i bruzdach ściennych.

Na odgałęzieniach wody ciepłej i zimnej należy zamontować zawory kulowe odcinające. Instalację wody zimnej i ciepłej rozprowadzono po ścianach w bruzdach ściennych. Baterie do umywalk, zlewozmywaków typu stojącego jednouchwytowe. Przy podejściach do baterii umywalkowych montować zawory podłączeniowe wraz z wężykami w metalowym oplocie a przy płuczkach ustępowych odpowiednie zawory kątowe Ø 15 mm. Przy pisuarach zamontować spłuczkę pisuarową.

Przy końcówkach i na odgałęzieniach rur ułożonych pod tynkiem należy pozostawić 2 ÷ 3 cm poduszki (pustki) powietrznej w celu wyeliminowania naprężeń w przewodach.

Wszystkie przejścia przewodów przez przegrody budowlane wykonać w tulejach ochronnych z PVC większych o dimensję, uszczelnionych kitem trwale elastycznym.

Układ projektowanej instalacji pokazano w części graficznej dokumentacji.

Średnice projektowanych przewodów dobrano w oparciu o przeliczenia sekundowych przepływów w poszczególnych odcinkach instalacji, przy równoczesnym uwzględnieniu dopuszczalnych prędkości przepływu w rurach tworzywowych. Przy montażu instalacji wodociągowej zachować normatywne odległości przewodów od innych instalacji oraz wysokości zamontowania przyborów sanitarnych.

Próby i odbiór instalacji

Instalację po montażu, lecz przed zaizolowaniem, należy poddać kontroli w zakresie:

- użycia właściwych materiałów i armatury (wymagane atesty i aprobaty techniczne),
- prawidłowości wykonania połączeń,
- prawidłowości wykonania podparć i uchwytów montażowych.

Obowiązkowe próby szczelności instalacji poprzedzić napełnieniem instalacji wodą przepuszczoną przez filtry oczyszczające wodę tak, aby nie powstały poduszki powietrzne.

Po zakończeniu montażu przeprowadzić próbę ciśnieniową wg PN-81/B-10725, na ciśnienie 1,0 MPa. Po uzyskaniu pozytywnego wyniku z próby ciśnieniowej rurociąg poddać płukaniu wodą wodociągową przez ok. 30 min. na maksymalny wydatek punktów czerpania wody.

UWAGA:

Zapewnić okresową dezynfekcję instalacji ciepłej wody użytkowej metodą termiczną przegrzewając wodę do temp. min 70°C

2.5 Instalacja p.poż. hydrantowa wewnętrzna

W obiekcie zaprojektowano 2 hydranty pożarowe DN 25 mm zlokalizowane wg. części rysunkowej. Instalację p.poż. wykonać należy z rur tworzywowych PE oraz rur stalowych ocynkowanych łączonych za pomocą kształtek gwintowanych przy zastosowaniu konopi czesanych i pasty uszczelniającej lub taśm teflonowych. Można zastosować inne rozwiązanie materiałowe przewodów pod warunkiem wymaganej odporności ogniowej przewodu lub jego izolacji (EI60). Hydranty DN25 umieszczony jest w specjalnej szafce, zamykanej na zamek patentowy.

Szafki hydrantowe DN25 wyposażone zostaną w prądownice i wąż półsztywny o długości 30 m.

Zawory hydrantowe mocować na wysokości 1,35 m od posadzki.

Minimalne ciśnienie na wylocie z prężnicy 0,2 MPa. Wydajność jednego hydrantu DN25 – 1,0 dm³/s; Raz w roku należy przeprowadzić płukanie hydrantów (sprawdzenie ich sprawności działania). Mocowanie rurociągów za pomocą typowych zawiesi i uchwytów. Instalacja hydrantowa będzie pracowała jako nawodniona. Na odgałęzieniu instalacji p.poż. od przewodu wody użytkowej zamontowano zawór odcinający Dn50 i zwrotny antyskażeniowy typu EA Dn50. Na przewodzie wody użytkowej (przy odgałęzieniu z instalacją hydrantową) należy zamontować zawór pierwszeństwa Dn40 zabezpieczający instalację hydrantową przed niekontrolowanym spadkiem ciśnienia na skutek nieszczelności.

2.6 Kanalizacja sanitarna

Ścieki socjalno – bytowe z pomieszczeń odprowadzane będą do projektowanej oczyszczalni ścieków. Instalację podposadzkową należy wykonać na podsypce piaskowej grubości min.10 cm. Grubość obsypki - 15 cm ponad górną powierzchnię przewodu.

Na zakończeniach przewodów odpływowych należy montować piony odpowietrzające z wywiewkami wyprowadzonymi ponad połac dachową. U nasady pionów montować rewizje.

Piony kanalizacyjne prowadzone przy ścianach zabudować z płyt g-k. Podejścia do przyborów prowadzone są także w brzdach ściennych lub bezpośrednio z posadzki.

Instalację kanalizacji sanitarnej należy wykonać z rur i kształtek kanalizacyjnych kielichowych np. PVC-HT lub PP. W kielichach tych rur osadzone są fabrycznie dwuwargowe uszczelki gumowe z tworzywowym pierścieniem stabilizującym. Do montażu kanałów biegnących w gruncie pod posadzkami przyziemia należy użyć rur i kształtek kanalizacyjnych PVC klasy S stosowanych do budowy kanałów zewnętrznych.

Rur kanalizacyjnych nie obetonowywać. Przejścia rur przez przegrody budowlane (ławy fundamentowe) wykonać w tulejach ochronnych o jedną dimensję większych.

Przykanaliki wprowadzono do projektowanych studzienek rewizyjnych.

Trasy projektowanych kanałów oraz ich średnice i spadki ułożenia pokazano w części rysunkowej niniejszego opracowania.

2.6.1 Studnie kanalizacyjne

Studzienki przepływowe wykonać z rur karbowanych Ø 425mm na kinecie z PP o tej samej średnicy. Kinetę lokalizować na zagęszczonej podsypce piaskowej o grubości minimum 15 cm. Właz żeliwny D400 do rury karbowanej Ø425 mm (40T) z betonowym pierścieniem odciążającym i teleskopowym adapterem do włazów. Rzędne włazu i góry studni należy dostosować do rzędnych istniejącej nawierzchni.

2.6.2 Roboty ziemne

Rury układać w wykopach mechanicznych lub ręcznych na podsypce piaskowej gr. 5÷15 cm. Obsypka 30 cm ponad górną krawędź rurociągu, zagęszczana warstwowo. Pozostałą część wykopu, można zasypać gruntem rodzimym zagęszczając go warstwami. W przypadku wystąpienia gruntów plastycznych (lub innych nienadających się do ponownego zagęszczenia), należy wymienić grunt rodzimy i wykop zasypać piaskiem.

Ściany wykopu zabezpieczyć przed osypywaniem się gruntu przez szalowanie. Wykonane wykopy oznaczyć przez ustawienie zapór pomalowanych na jaskrawe kolory.

Podczas montażu rur należy zwrócić uwagę na to, aby nie były zanieczyszczone piaskiem, ziemią itp. Przejście przewodu przez studzienkę w tulei ochronnej dla rur PVC.

2.7 Oczyszczalnia ścieków

W niniejszym opracowaniu projektowym założono, że do projektowanej oczyszczalni będą doprowadzane wyłącznie ścieki bytowo-gospodarcze lub o podobnym składzie pochodzące z projektowanego budynku Sali gimnastycznej oraz istniejącego budynku szkolnego. Niedopuszczalne jest doprowadzanie do projektowanej oczyszczalni ścieków przemysłowych lub z produkcji rzemieślniczej, ścieków z dużą ilością środków dezynfekujących oraz detergentów.

Bilans ścieków

- Ilość ścieków odprowadzanych przez 1 ucznia – 15 dm³/d
- Ilość ścieków odprowadzanych przez 1 nauczyciela – 15 dm³/d

Bilans ilościowy

- Średnia ilość uczniów – 130 osób
- Średnia ilość nauczycieli - 15 osób

Charakterystyczne ilość przepływu ścieków w trakcie roku szkolnego

$$Q_{Srd} = 130 \cdot 0,015 + 15 \cdot 0,015 = 2,17 \text{ m}^3/\text{d}$$

$$Q_{Srh} = 2,17/24 = 0,09 \text{ m}^3/\text{h}$$

$$Q_{maxd} = (130 \cdot 0,015 + 15 \cdot 0,015) \cdot 1,2 = 2,6 \text{ m}^3/\text{d}$$

$$Q_{maxh} = 2,6/24 = 0,11 \text{ m}^3/\text{h}$$

Na podstawie sporządzonego bilansu ścieków surowych zaprojektowano oczyszczalnię EUROTRYLOGIC 3,6 firmy EURO-PLAST, zbudowaną w oparciu o monolityczny zbiornik wytwarzany metodą formowania z kształtownika. Zaprojektowana oczyszczalnia jest małą kompaktową mechaniczno-biologiczną oczyszczalnią ścieków działającą w oparciu o technologię hybrydową: osad czynny wspomagany zanurzonym złożem biologicznym. Oczyszczalnia przeznaczona jest do oczyszczania ścieków bytowo-gospodarczych. Dzięki zastosowaniu hybrydowej technologii oczyszczalnia zapewnia wysoki stopień usunięcia zanieczyszczeń ze ścieków. Zastosowanie monolitycznego układu, tzn. połączenie procesów beztlenowych oraz tlenowych w jednym zbiorniku gwarantuje łatwość montażu oraz małą powierzchnię instalacji. Ze względu na dyspozycyjną pojemność retencyjną w osadniku gnilnym oraz system dozowania ścieków do reaktora biologicznego oczyszczalnia zapewnia stabilną efektywność oczyszczania ścieków nawet przy nieregularnych - uderzenio- wych dopływach ścieków. Zaprojektowana oczyszczalnia spełnia wymogi normy PN-EN 12566-3+A1:2009 oraz posiada oznakowanie CE. Nie dopuszcza się zmiany zaprojektowanej technologii oczyszczania ścieków.

Opis układu technologicznego projektowanej oczyszczalni ścieków

Surowe ścieki bytowo-gospodarcze z budynków doprowadzone zostaną projektowaną kanalizacją sanitarną. Bezpośrednio przed oczyszczalnią projektuje się przepompownię ścieków o wydajności $Q=3 \text{ m}^3/\text{h}$ i wysokości podnoszenia 3m. Przez ścianę boczną zbiornika będzie wprowadzony w przejściu szczelnym przewód kanalizacji ciśnieniowej (tłocznej) Dn 63 PE. Króciec tłoczny pompy będzie połączony z przewodem tłocznym Dn 63 zbrojonym węzłem elastycznym o średnicy wewnętrznej 63 mm.

Z przepompowni ścieki będą przetłaczane przy pomocy pompy zatapialnej do studzienki S1. W pompowni będą zamontowane 2 czujniki pływakowe. Jeden, zamontowany przy dnie, dla zabezpieczenia pompy przed „suchobiegiem”. Drugi zamontowany wyżej, do załączania instalacji alarmowej (syrena, dioda itp.) w razie przekroczenia maksymalnego poziomu ścieków.

Przy pełnym obciążeniu oczyszczalni ścieki ze studzienki S1 będą grawitacyjnie odpływały do zbiornika oczyszczalni. Ścieki ze studzienki S1 w pierwszej kolejności będą wpływały do wydzielonego w zbiorniku oczyszczalni osadnika gnilnego. W osadniku będzie następowało mechaniczne oczyszczanie ścieków. Zawiesiny o ciężarze właściwym większym od 1 g/cm^3 będą sedymentowały na dno, zaś substancje o ciężarze właściwym mniejszym od 1 g/cm^3 będą wypływały na powierzchnię zwierciadła ścieków. Frakcja organiczna zatrzymywanych zanieczyszczeń w procesach beztlenowych będzie ulegała częściowej hydrolizie i wolotalizacji oraz fermentacji czego efektem będzie częściowa mineralizacja i zmniejszenie objętości osadów. Powstające w procesie oczyszczania ścieków osady będą magazynowane w osadniku gnilnym oraz będą okresowo wywożone taborem asenizacyjnym do najbliższej większej oczyszczalni ścieków, gdzie łącznie z osadami powstającymi w tamtejszej oczyszczalni będą odwadniane i unieszkodliwiane. W zależności od uwarunkowań lokalnych możliwy jest również inny sposób unieszkodliwiania osadów, np. poprzez kompostowanie lub wykorzystanie rolnicze. Osady z osadników gnilnych będą wywożone po osiągnięciu określonego w instrukcji obsługi oczyszczalni poziomu maksymalnego. W zależności od specyfiki obiektu osady będą wywożone co 6-18 miesięcy. Z osadnika gnilnego ścieki będą odpływały grawitacyjnie poprzez filtr odpływowy do komory czerpnej pompy mamutowej, skąd będą równomiernie przetłaczane do pierwszej komory reaktora biologicznego, w której znajduje się złożo biologiczne. W pierwszej komorze pracującego reaktora biologicznego ścieki będą oczyszczane przy pomocy zanurzonego złoża napowietrzanego. Sposób doprowadzenia sprężonego

powietrza poprzez centralnie usytuowane dyfuzory rurowe zapewnią jednocześnie napowietrzanie złoże oraz wielokrotny i równomierny przepływ oczyszczanych ścieków przez złoże. W czasie kontaktu ścieków z zespołem mikroorganizmów zasiedlającym złoże (błoną biologiczną) będzie następowała biosorpcja oraz biodegradacja zanieczyszczeń organicznych zawartych w ściekach. Z komory złoże zanurzonego, ścieki wraz z cząstkami wypłukiwanej ze złoże błony biologicznej będą przepływały grawitacyjnie do drugiej komory stanowiącej komorę osadu czynnego. Zawartość komory osadu czynnego będzie napowietrzana i mieszana przy pomocy sprężonego powietrza doprowadzanego poprzez centralnie usytuowane dyfuzory rurowe. W komorze osadu czynnego będzie zachodziło pełne biologiczne oczyszczanie ścieków wraz z nityfikacją związków azotu. W komorze osadu czynnego będą wydzielone dwie strefy stanowiące kombinację osadników wielostrumieniowych i filtrów szczelinowych, w których będzie następowało oddzielenie oczyszczonych ścieków od osadu czynnego. Oczyszczone ścieki będą odpływały grawitacyjnie do studzienki zbiorczej i dalej poprzez drenaż rozsączający do ziemi.

Osad nadmierny oraz wypłukiwana błona biologiczna będą cyklicznie usuwane z bioreaktora do zablokowanego z nim osadnika gnilnego przy pomocy zamontowanych w komorach osadu czynnego pomp mamutowych. W osadniku gnilnym osad nadmierny razem z osadem wstępnym będzie podlegał częściowej mineralizacji w warunkach beztlenowych.

Sprężone powietrze do dyfuzorów rurowych oraz do pomp mamutowych będzie doprowadzane z 2 dmuchaw membranowych zamontowanych w szafce sterującej oczyszczalni. We wspomnianej szafce będzie również zamontowany sterownik zapewniający automatyczną pracę całego układu technologicznego oczyszczalni. W celu uniknięcia rozprzestrzeniania się nieprzyjemnych zapachów przewidziano wentylację grawitacyjną. W zintegrowanej nadbudowie nad komorą osadu czynnego będzie zamontowana rura nawiewna DN 110. Rura nawiewna będzie wyprowadzona 30 cm ponad poziom terenu i zakończona typowym zaworem napowietrzająco-odpowietrzającym.

Doprowadzenie i odprowadzenie ścieków

Ścieki surowe będą doprowadzane do projektowanej oczyszczalni ścieków projektowaną kanalizacją sanitarną DN160. Z przepompowni przepompowywane będą do studzienki S1 ciśnieniowo przewodem tłocznym Dn 63 PE SDR 26. Na przewodzie tłocznym nie można montować żadnej armatury zaporowej. Oczyszczone ścieki będą odprowadzane grawitacyjnie do studzienki rozdzielczej S2 a dalej rurami drenarskimi DN100 do ziemi.

Charakterystyka zaprojektowanej oczyszczalni

Poza przepustowością oraz podstawowymi parametrami technologicznymi cechami charakterystycznymi dopuszczalnych rozwiązań równoważnych są:

- zabudowa oczyszczalni w monolitycznym zbiorniku.
- zablokowanie w każdym monolitycznym zbiorniku osadnika gnilnego oraz bioreaktora hy- brydowego;
- wytrzymała konstrukcja zbiornika zapewniająca szczelność - wykonanie z polietylenu wy- sokiej gęstości metodą formowania z kształownika. Ścianka strukturalna zbiornika oczyszczalni musi być zbudowana z minimum dwóch warstw gdzie pierwsza z nich po- winna stanowić pełen płaszcz. Nie dopuszcza się oczyszczalni składających się ze zbiorni- ków łączonych. Nie dopuszcza się zbiorników skręcanych lub spawanych z płyt.
- hybrydowa technologia - osad czynny wspomagany zanurzonym złożem biologicznym.
- w pełni automatyczna praca kontrolowana przy pomocy programowalnego sterownika, elektrozaworów oraz dmuchawy.
- wymagane główne funkcje sterownika:
 - pamięć stała niewrażliwa na zaniki prądu,
 - licznik czasu pracy poszczególnych podzespołów,
 - sterownik musi posiadać znak CE,
 - funkcja rozruchu oczyszczalni,
 - sterownik umożliwiający uruchomienie trybu ręcznego
 - funkcja zarządzania dozowaniem i recyrkulacją osadu
- usytuowanie elementów automatyki w zewnętrznej, plastikowej, niezależnej szafce sterującej o minimalnym stopniu ochrony IP54. Wszystkie elementy składowe szafki (kratka wentylacyjna,

sygnalizacja świetlna) muszą spełniać kryteria minimalnego stopnia ochrony IP 54. Nie dopuszcza się urządzeń w których elementy elektryczne znajdują się w obudowie zintegrowanej ze zbiornikiem oczyszczalni.

- praca oczyszczalni według programowanego dobowego harmonogramu. Nie dopuszcza się urządzeń w których napowietrzanie jest procesem ciągłym.
- sygnalizacja świetlna informująca użytkownika o stanach awaryjnych oraz konieczności przeprowadzenia okresowych czynności serwisowych.
- wewnętrzny element odpływowy zapewniający pobranie próbki oczyszczonych ścieków w każdym momencie niezależnie od harmonogramu pracy oczyszczalni.
- lokalizacja przewodów osadu nadmiernego wyłącznie wewnątrz zbiorników oczyszczalni.
- możliwość dokonania czynności związanych z czyszczeniem filtrów, złoża i serwisem dyfuzorów bez konieczności opróżniania zbiornika i wchodzenia do jego wnętrza.
- brak ruchomych elementów wewnątrz zbiornika.

Wszystkie zastosowane wyroby/urządzenia, muszą posiadać dopuszczenie do stosowania w budownictwie tzn. być znakowane znakiem CE lub znakiem budowlanym B. Wyroby/urządzenia dla których nie ustanowiono Polskiej Normy muszą posiadać Aprobatę Techniczną.

Wstępne badania typu t.j. skuteczność oczyszczania, wodoszczelność, wytrzymałość, trwałość muszą być wykonane przez jednostkę notyfikacyjną i potwierdzone raportem/protokołem z badań na zgodność z PN-EN 12566-3+A1:2009. Nie dopuszcza się urządzeń, które nie zostały przebadane jako całość przez laboratorium notyfikowane na zgodność z normą 12566-3+A1:2009 i potwierdzone raportem/protokołem z badań.

Drenaż rozsączający

Drenaż rozsączający ułożony na złożu żwirowo-gruntowym jest to urządzenie do uzupełniającego tlenowego oczyszczenia biologicznego ścieków.

Drenaż wykonany jest z rur PCV o średnicy Ø110 z boczną perforacją o różnej głębokości nacięć (typ A1→A2→A3).

Rury drenażu rozsączającego ułożone są ze spadkiem około 0,5 % (maksymalnie 1 %) w rowach o szerokości minimum 50 cm. Długość drenażu 75 mb.

Wypełnienie rowu stanowi (od góry):

- warstwa przykrywająca (miąższość 40-80 cm) - grunt rodzimy (humus)
- geowłóknina ułożona poziomo dla ochrony złoża żwirowo-piaskowego
- warstwa rozsączająca (miąższość 40 cm) - żwir płukany 16-32 mm
- warstwa przytrzymująca (miąższość 70 cm) - piasek drobny płukany
- geowłóknina (ułożona na dnie i ścianach bocznych)

Odległość pomiędzy poszczególnymi nitkami drenażu rozsączającego wynosi minimum 1,50 m.

Uwaga

Zachować strefę ochronną pomiędzy poletkiem drenarskim a:

- ujęciem wody pitnej: minimum 30,0 m
- drzewami i krzewami: minimum 3,0 m
- granicą posesji: minimum 2,0 m

2.8 Kanalizacja deszczowa

Odprowadzenie wody opadowej z dachu grawitacyjnie za pomocą rynien oraz rur spustowych.

2.8.1 Studnie kanalizacyjne

Studzienki przepływowe wykonać z rur karbowanych Ø 400mm na kiniecie z PP o tej samej średnicy. Kinetę lokalizować na zagęszczonej podsypce piaskowej o grubości minimum 15 cm. Właz żeliwny D400 do rury karbowanej Ø425 mm (40T) z betonowym pierścieniem odciążającym i teleskopowym adapterem do włazów. Rzędne włazu i góry studni należy dostosować do rzędnych istniejącej nawierzchni.

2.8.2 Roboty ziemne

Rury układać w wykopach mechanicznych lub ręcznych na podsypce piaskowej gr. 5÷15 cm. Obsypka 30 cm ponad górną krawędź rurociągu, zagęszczana warstwowo. Pozostałą część wykopu, można zasypać gruntem rodzimym zagęszczając go warstwami. W przypadku wystąpienia gruntów plastycznych (lub innych nienadających się do ponownego zagęszczenia), należy wymienić grunt rodzimy i wykop zasypać piaskiem.

Ściany wykopu zabezpieczyć przed osypywaniem się gruntu przez szalowanie. Wykonane wykopy oznaczyć przez ustawienie zapór pomalowanych na jaskrawe kolory.

Podczas montażu rur należy zwrócić uwagę na to, aby nie były zanieczyszczone piaskiem, ziemią itp. Przejście przewodu przez studzienkę w tulei ochronnej dla rur PVC.

W miejscach spodziewanych skrzyżowań z innym uzbrojeniem – wykopy ręczne.

Ściany wykopu zabezpieczyć przed osypywaniem się gruntu przez szalowanie. Wykonane wykopy oznaczyć przez ustawienie zapór pomalowanych na jaskrawe kolory

3 Materiał, wykonanie instalacji

3.1 Instalacje kanałowe

Instalacje kanałowe należy wykonać z kanałów wentylacyjnych, stalowych typ AL, spiro oraz flex łączonych przez kołnierze lub nypły. Instalację podwieszać za pomocą typowych zawiesi instalacyjnych. Maksymalna długość przewody typu „flex” do urządzeń (za wyjątkiem wentylatorów) nie może przekraczać 3,0 m.

Przejścia instalacji wentylacji przez strefy p.poż należy wyposażyć klapy p.poż.

3.2 Instalacje rurowe centralnego ogrzewania

Rurociągi instalacji centralnego ogrzewania grzejnikowego należy wykonać z rur tworzywowych z wkładką AL. W miejscach zmiany kierunku tras przewodów, na odgałęzieniach i połączeniach z armaturą stosować wykonane fabrycznie kolana, trójniki, zwężki i kształtki przejściowe z końcówkami gwintowanymi. Do uszczelnienia połączeń gwintowanych stosować taśmy teflonowe oraz odpowiednie pasty nakładane na gwint zewnętrzny. Nie zaleca się stosowania szczeliwa konopnego. Wszystkie przejścia przewodów przez przegrody budowlane wykonać w tulejach ochronnych większych o jedną dimensję od prowadzonego przewodu, uszczelnionych kitem trwale plastycznym. W obrębie rury ochronnej nie wolno wykonywać żadnych połączeń przewodów. Przejścia instalacji przez strefy p.poż należy zabezpieczyć masą ogniochronną o odporności danej przegrody.

Instalację mocować do ścian lub stropów za pomocą typowych zawiesi do rur. Odległość między podporami zgodna z WTWiO Robót Budowlano-Montażowych.

Grzejniki mocować do ścian za pomocą typowych zawiesi, w skład których wchodzi kurki spustowe i odpowietrzniki ręczne grzejników.

Mocowanie rurociągów za pomocą uchwytów systemowych. Uchwyty mocujące rozmieścić w odległościach wynoszących:

- 1.5 m – dla średnic 15 ÷ 20 mm,
- 2.0 m – dla średnic 25 ÷ 32 mm,
- 2,5 m – dla średnic 40 ÷ 50 mm,
- 3,0 m – dla pozostałych średnic.

3.3 Instalacje rurowe wody p.poż.

Instalację p.poż. projektuje się wykonać z rur stalowych podwójnie cynkowanych wg PN-74/H-74200 (powłoka galwaniczna o grubości minimum 70 mikronów) i łączników z żeliwa ciągliwego wg PN-76/H-74392 skręcanych przy użyciu specjalnych taśm teflonowych lub pakiet konopnych.

4 Wytyczne branżowe

4.1 Budowlano-konstrukcyjne

- wykonać konstrukcje wsporcze do montażu urządzeń
- w drzwiach do pomieszczeń w których zaprojektowano instalację wentylacji wywiewnej należy zamontować kratki kontaktowe lub wycięcia od dołu,
- przejścia pod fundamentami wykonać w tulejach osłonowych

- wykonać otwory w ścianach do prowadzenia instalacji, następnie otwory te zabezpieczyć przed wpływem czynników atmosferycznych oraz zabezpieczyć
- w przypadku przejścia przez przegrody oddzielenia p.poż poprzez zaprawy o odporności ogniowej równej odporności ogniowej przegrody I,
- wykonać konstrukcje wsporcze dla mocowania armatury oraz przewodów,
- pod konstrukcje wsporcze montować podkładki tłumiące drgania.

4.2 Elektryczne

- wykonać zasilania elektryczne do wszystkich zaprojektowanych urządzeń,

5 Uwagi końcowe

Wszystkie roboty prowadzić i wykonać zgodnie z niniejszym opracowaniem oraz Warunkami Technicznymi Wykonania i Odbioru Robót Budowlano-Montażowych cz. II.

Realizację robót prowadzić:

- zgodnie z niniejszym projektem
- w pełnej koordynacji z innymi robotami budowlano – instalacyjnymi
- zgodnie z „Warunkami technicznymi wykonania i odbioru robót budowlano montażowych cz. II ” - Instalacje sanitarne i przemysłowe”
- z zachowaniem obowiązujących przepisów B.H.P.
- zgodnie z instrukcjami montażu producentów materiałów i urządzeń
- zgodnie z “Rozporządzeniem M.I. z 12.04.2002 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie”(Dz. U. nr 75/02) z późniejszymi zmianami.

Opracował:

Sprawdził: